

ANDERS
VACKLIN

RIINA & SAMI
KAARLA

PET AGENTS

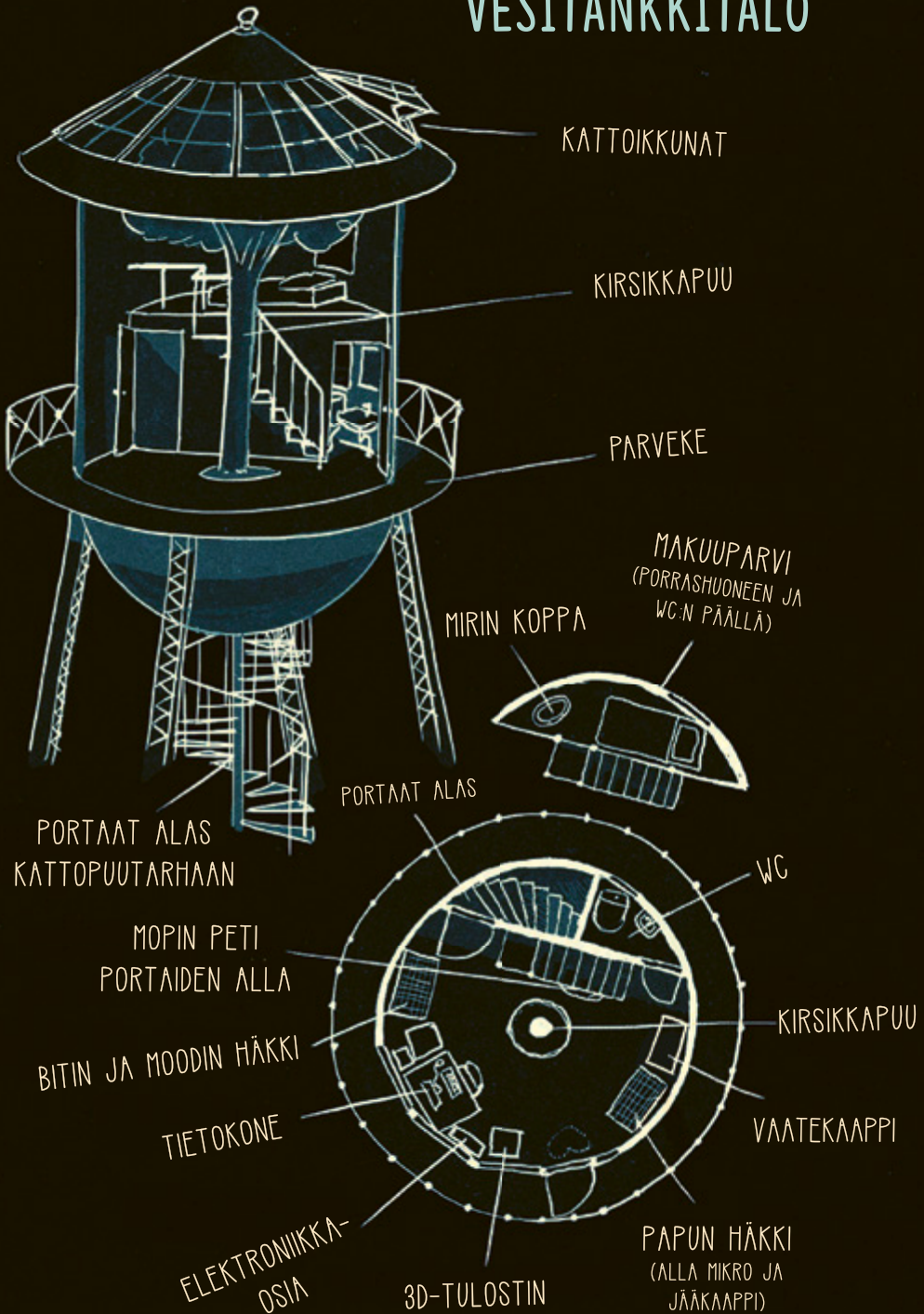
KATIE & TI-BOT

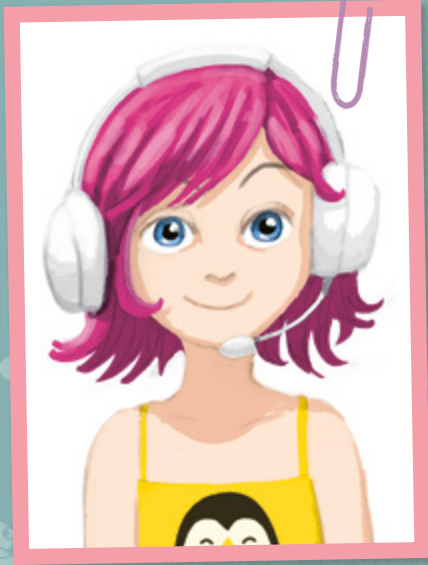

LUMEN
SAARTAMAT

TAMMI

VESITANKKITALO

KATI-E

Kati-e rakastaa eläimiä yhtä palavasti kuin elektroniikkaa ja koodausta. Hänellä on erityinen kyky saada yhteys eläimiin. Kati-en paras ystävä ja työtoveri on hänen itse rakentamansa lentorobotti Ti-bot.

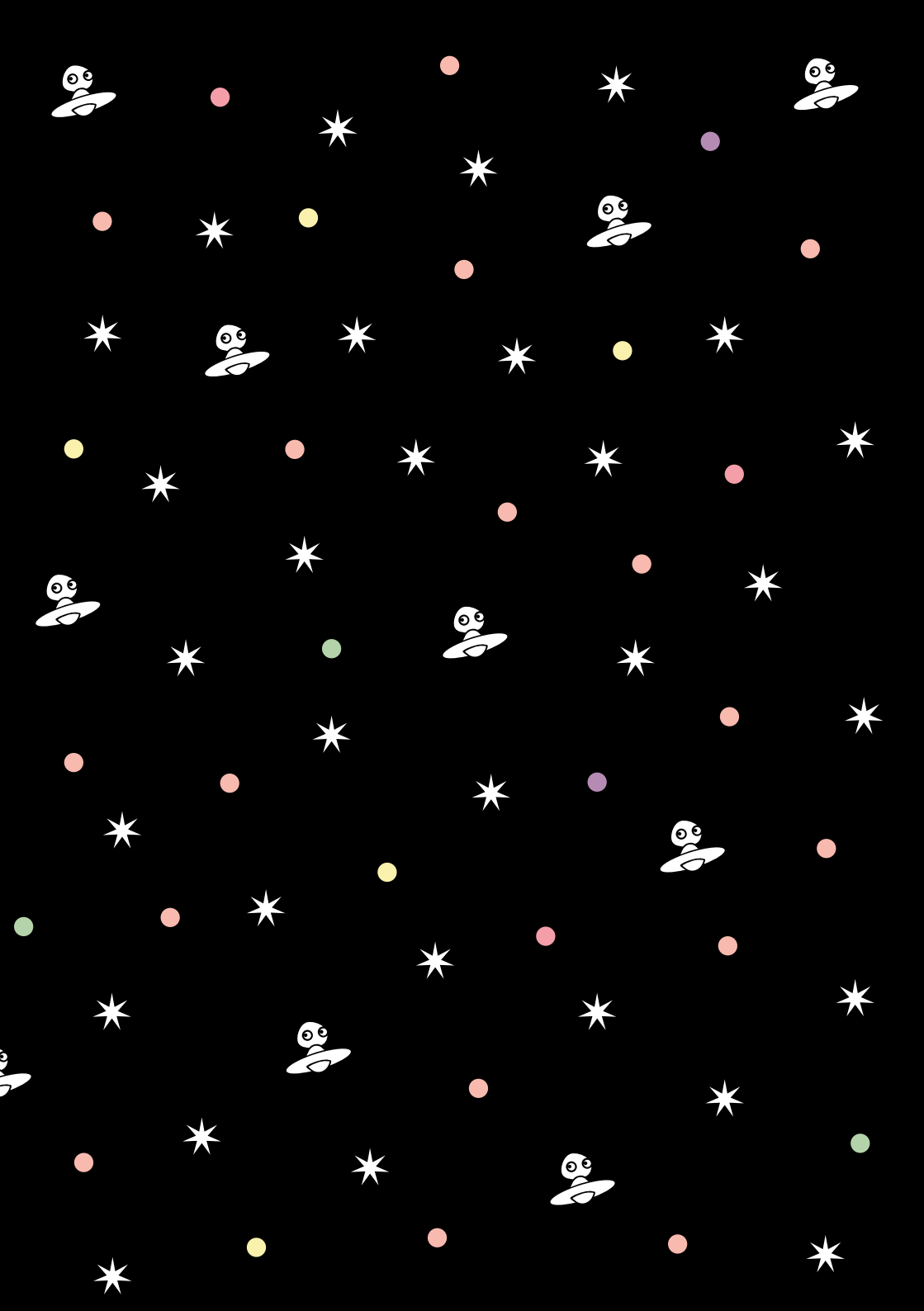
TI-BOT

Ti-bot on valloittava robotti, joka osaa lentämisen lisäksi myös puhua. Kati-e koodaa Ti-botille jatkuvasti uusia erikoiskykyjä. Se pystyy esimerkiksi muuntautumaan eläimeksi. Vapaalennot ovat Ti-botin salainen pahe.

PET AGENTS

Kati-ella oli tapana auttaa lemmikkiasioissa lähinnä naapureita ja tuttuja, mutta kun apua alettiin pyytää yhä kauempaa, hän päätti rakentaa itselleen lentävän robottiapulaisen, Ti-botin. Pet Agents oli syntynyt!

Lemmikkipulmien ohella agenttikaksikko osaa ratkoa visaisetkin villieläimiin liittyvät kysymykset. Päämaja sijaitsee kerrostalon katolla, entisessä vesisäiliössä, jossa on tarpeeksi tilaa kaikille Kati-en lemmikeille ja tietokoneille. Kati-en ja Ti-botin lisäksi siellä asuvat abessinialaiskissa Mir, moniroutuinen Moppi-koira, kultatöyhtökakadu Papu, kesyrotat Bitti ja Moodi sekä Nakki-naakka.

LUMEN SAARTAMAT

*Annille, Ellalle, totoroille
ja kaikille maailman possuille*

*Jos vain pysähdyt ja kuuntelet,
jää laulaa.*

© RIINA JA SAMI KAARLA, ANDERS VACKLIN JA TAMMI, 2021
TAMMI ON OSA WERNER SÖDERSTRÖM OSAKEYHTIÖTÄ
978-952-04-3207-2
PAINETTU EU:SSA

**ANDERS
VACKLIN**

**RIINA & SAMI
KAARLA**

**LUMEN
SAARTAMAT**

TAMMI
HELSINKI

UUSI LUMI

- Inhoan talvea! Kati-e marisi Ti-botille, kun he lenkittivät Moppi-koiraa. Koko yön oli pyryttänyt ja keskuspuisto oli lumen peitossa. - On liian kylmä. Aamulla kun herää on pimeää, ja iltaisin pimeä tulee ihan liian aikaisin.

- Onneksi on sähköä ja valoja, Ti-bot lohdutti.

Moppi kiskoi ja touhotti eteenpäin uudessa pehmeässä lumessa. Kati-e huokaisi äänekkäästi ja jatkoi valittamista: – Kaikki tuntuu talvella raskaammalta, herääminen ja käveleminenkin. Kaipaam kesähellettä. Sitä, kun voi pitää ovea ja ikkunoita auki ja katsella, kuinka tuulenvire heiluttaa unisiepparia ikkunassa. Haluaisin taas piknikille Timin ja Lisan kanssa ja elää pelkillä mansikoilla!

– Et taida olla talvioptimoitu, Ti-bot totesi huristellen lentolaitteellaan juuri sopivan matalalla pöllyttääkseen puuterilunta.

– En todellakaan! Kati-e huudahti tarpoessaan narskuvassa lumessa. – Taidan olla varsinainen kotikissa talvisin.

– Taidan olla varsinainen kotirobotti talvisin, Ti-bot matki. – Akun varaustaso laskee nytkin hälyttävän nopeasti miinus 10,21 asteessa.

- Huurrut ihan, Kati-e totesi huolestuneena.
- Eikö lämmittimesi toimi kunnolla?
 - Toimii, mutta teho ei riitä.
 - Asennan sinuun suuremman akun talven ajaksi. Mutta nyt en uskaltaisi koskea metalliosiasi, sillä voisin jäätyä niihin kiinni, Kati-e nauroi ja hönki huurupilviä ilmaan.
 - Jäätysisit minuun kiinni? Ti-bot kummasteli.

- Niin, Kati-e sanoi. - Pienenä kosketin kielläni pakkashuurteen kuorruttamaa metallitankoa, kun se näytti niin houkuttelevalta. Kieli jumittui tankoon kiinni.

- Tilttis sentään! Miten selvisit virhetilastasi?

- Lämmin vesi olisi auttanut parhaiten, mutta kun sitä ei ollut, pääsin irti hönkimällä.

- Kuuma sulattaa kylmän. Ti-bot tiesi. - Sydämeni on titaanimetallia, mutta kuoreni on 3D-tuostettu kierrätysmuovista. Se ei jäädy liikaa.

– Onneksi ei. Ja kai talvella voi joskus olla vähän kivaakin, jos ei välitä paleltuneista jaloista ja punaisesta nuhanenästä, Kati-e totesi, veti pipoaan paremmin korville ja hyppelehti paikoillaan.

– Vaihtelua, sanoi Ti-bot. – Niin kuin liikennevalojen vaihtelu. Mikä ruuhka syntyisikään, jos ne eivät vaihtuisi lainkaan.

Kati-eta nauratti Ti-botin vertaus.

– Ehkä muutos on hyvä juttu, hän tuumi ääneen.

– Paitsi jos painovoima muuttuu, Ti-bot mietti.
– Leijailisimme kaikki avaruuteen. Eikä kukaan taida sitä toivoa.

Kati-e katsahti taivaalle, jossa yksinäinen tähti loisti kirkkaana. Ehkä se ei olisi niin kauheaa, sillä hänen astronautti-isänsä leijailee nytkin tuolla jossain maata kiertävällä radalla. Välillä Kati-ella on hirmu kova ikävä isää – etenkin näin joulun alla.

LUMIENKELI

Kati-e päästi Mopin vapaaksi. Koira osasi riemuita talvesta ja peuhasi iloisena lumessa. Turkki hulmahdellen se juoksi suurta kahdeksikkaa.

- Kahdeksan, Ti-bot tunnisti numeron lumesta.
- Hyvä! Kati-e kehui, hyppäsi selälleen hanteen ja heilutti käsiään ja jalkojaan lumessa.
- Mikäs tämä on? hän kysyi noustessaan seisomaan.

Ti-bot tiirasi lumeen syntynyttä kuviota.

- Tilttis, sehän on perhonen!

Kati-e katsahti hämmästyneenä maahan.

– Eipäs. Ei se ole perhonen!

– Ei tietenkään, vaan se on tietenkin lintu...

Naakka! Ti-bot keksi. – Lemmikkinaakka. Se on Nakki!

– Ei se ole Nakkikaan, Kati-e naurahti ja katsoi kujeilevasti robottiystäväänsä.

– Onko se paholaisrausku? Aivan loistavaa! Ti-bot innostui. – Paholaisrausku, joka elää trooppisissa vesissä ja syö planktonia.

– Se on lumienkeli! Kati-e kikatti.

– Aivan, se on lumienkeli, Ti-bot hihkaisi.

– Nokkelasti keksitty. Mikä on enkeli?

Silloin Moppi alkoi haukkua. Dahlia ja Shadow tulivat polkua pitkin. Om-kissan sijaan Shadow'n harteilla keikkui tällä kertaa paksu kaulaliina.

- Kävittekö joululahjaostoksilla? Kati-e kysyi iloisesti huomattessaan Dahlian suuren kangaskassin pullottavan.

- Joo, viime tipan juttuja, Dahlia naurahti.

- Älä kerro Lumialle, että ostin hänelle kaasu-

polttimen. Lumia tykkää valmistaa crème brûlée-tä uutenavuotena, ja kaasupolttimella saa täydellisen rapsakan sokeripinnan.

– Kissoista, Shadow sanoi ja kohotti kassista kirjaa, jonka hän oli tainnut ostaa ihan itselleen joulun ajan lukemiseksi. – Kissojen filosofiasta, Shadow täydensi ja näytti jopa hymyilevän pienesti.

Kati-e muisti, että Shadow ei pitänyt auringonpaisteesta, joten ehkä hän nautti talvesta ja sen sinisistä varjoista.

Om-kissan ruttuinen naama kurkisti Shadow'n takin sisältä, ja Kati-e tervehti sitä.

– Ostettiin Lotta-possullekin joululahja, Dahlia kertoi ja nauroi silmät sikkaralla. – Sikasuihku.

– Hieno lahja! Kati-e kehui kutitellen Omia villatumpullaan. – Possut rakastavat suihkuttelua ja kylpemistä. Niillä on heikko lämmönsäätelykyky, koska niillä ei ole hikirauhasia.

– Ei minullakaan ole, joten tarvitsen robottisuihkun, Ti-bot huomautti pöristellessään ilmassa porukan ympärillä.

– Saat käyttää minun suihkuani. Voidaan mennä vaikka kylpyyn yhdessä, Katie keksi.

– Entä miksi jouluna rynnittää kaupoissa? Ti-bot uteli. – Pitääkö kylmän takia olla liikkeessä? Liike tuottaa lämpöä.

– Olet hassu! Kati-e kikatti. – Ihmiset ostavat kiireellä lahjoja joulua varten, hän yritti selittää.

– Kuka on Joulu? Ti-bot kysyi.

– Ei joulu ole kukaan. Lahjat on kaikille rakkaalle: perheelle, ystäville ja tietenkin lemmikeille. Minullakin on lista niille ostettavista lahjoista, Kati-e näytti puhelimeltaan.

– Ihan turhaa! Ti-bot tuhahti. – Joulupukkihan tuo lahjat.

Kati-e, Dahlia ja Shadow vilkuilivat vaivihkaa toisiaan.

– Uskotko sinä joulupukkiin? Kati-e kysyi robotilta varovasti ja mietti, olivatko sen virtapiirit sittenkin jo kylmenneet liikaa.

– Tilttis sentään! Kysyt hölmöjä. Tietenkin uskon. Joulupukki on todellinen, Ti-bot sanoi itsevarmasti. – Tein sekunti sitten laajan nettihaun joulupukista, ja datani mukaan hän on tuonut

kaikki lahjat joka joulujoulun satojen vuosien ajan.

Kati-esta oli söpöä, että hänen robottiystävänsä uskoi joulupukkiin. Ti-bot saisi uskoa niin kauan kuin halusi.

- Niin muuten, Dahlia vaihtoi puheenaihetta.
- Lotta-possu saattaa olla Pet Agentsien tarpeessa.
- Minkälaisesta lemmikkitehtävästä on kyse?

Kati-e kysyi kiinnostuneena.

- Lumia on kovin huolissaan Lotasta, kun pian on joulu, ja jotkut syövät kinkkuja, Dahlia sanoi.

Ti-bot päästi kovan suhahduksen ja kohosi nopeasti korkealle. - Miksi kukaan haluaisi syödä Lotan? se huusi sieltä.

- En usko, että kukaan haluaa syödä Lotan, Kati-e vastasi ylätuntoisesti rauhoitellen robottia.
- Onko Lumia ollut yhteydessä Kuopsuttajien tilalle? hän tiedusteli Dahlialta.

- Ainakin sata kertaa. Ja kaikki on siellä hyvin, mutta jostain syystä Lumia ei usko.

- Minä soitan Kuopsuttajille. Varmistan, että Lotalla on tosiaankin kaikki kunnossa, Kati-e lupasi.

- Kiitti, ihana Kati-e! Dahlia huokaisi helpotuneena.

PET AGENTS

KATI-E & TI-BOT

Tähtivieraina
Paapa ja Herra
Puupää!

POHJOISEEN !

Kati-e rakastaa eläimiä yhtä palavasti kuin elektrooniikkaa ja koodausta. Ti-bot on Kati-en rakentama robotti. Yhdessä he ovat Pet Agents ja ratkovat lemmikkeihin liittyvät pulmat.

Löytöeläintalon purkutuomio pakottaa talveä viiroksuvan Kati-en matkaamaan ystävineen kylmään pohjoiseen. Lemmikkiagenttien täytyy jäljittää joululomalle kadonnut rouva Frang pelastaakseen omistajiltaan eksyneet lemmikit ja villieläinsairaan toipilaat.

Vauhdikas Pet Agents -sarja on hurmannut lukijat niin Suomessa kuin ulkomailla. Eläinhullu koodariryttö Kati-e, hänen robottinsa Ti-bot ja naapurinpoika Timi tarjoavat samaistumis pintaa monenlaisille lukijoille. Kirjoissa on sopivasti tekstiä ja runsas nelivärikuvitus. Seuraava osa, ELÄINTEN KAUPUNKI, ilmestyy alkusyksystä 2022.

Sarjassa ilmestyneet:
TÄÄLTÄ TULLAAN, LEMMIKIT!
VARKAAN JÄLJILLÄ
KADONNUT KENTTÄ
PELIIN KÄTKETTY
PINNAN ALLA

9 789520 432072

www.tammi.fi

L84.2

ISBN 978-952-04-3207-2